

vi skulle betale en forholdsvis Deel, ikke slaer til, dersom man bliver nødt til at gaae til en meget større Udgift, holder jeg mig overbevist om, at man vil komme her og bede om saa og saa mange Procent til; men lad os overhovedet ikke være bange for, at enhver Sum, som med Hensyn til en vigtig Forretning her i Landet behøver Votering, aarlig kommer for, og at vi votere den, som om den ikke var fastslaet, thi dersom der ikke er det Forhold og den Tillid mellem Rigsdagen og Regjeringen, at Alt, hvad der er rimeligt og nogenlunde fornuftigt, aarlig kan komme igjen i Finantsloven og kun i allerhøieste Nødstilfælde foranlediger Thinget til at sige Stop, saa er hele Tilstanden her saa slet, at det virkelig er ligegyldigt, paa hvilken Maade Pengene blive voterede. Jeg troer ikke, at der gives en eneste større Post, som har den allermindste Rimelighed, uden at den aarlig kan voteres igjennem Finantsloven; der er de Steder, hvor det skeer, og man har ikke sparet nogen alvorlig Uleilighed ved saaledes at holde alle slige Poster løse. Paa den anden Side har jeg aldrig hørt, at nogetsomhelst Land er blevet hjulpet et eneste Skridt frem ved nogetsomhelst Normalbudget, og jeg har heller ikke seet noget Spor deraf her i Landet; jeg betragter det som en af de nymodens elendige Opfindelser, som der ikke er den allermindste egentlige funde Sands i. Jeg troer heller ikke, at man, hvor Tilstanden begynder at blive god i et Land, vil vedligeholde, hvad man kalder et Normalbudget, og jeg haaber, at Tilstanden her i Landet ogsaa engang skal blive saa taalelig, at vi ikke behøve dette daarlige Skjærmbædt for en daarlig Tilstand.

Juslitsministeren: Nogle Ytringer af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, bringe mig til at henlede Opmærksomheden paa, at naar han satte Juslitsministeren og Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med Udtalelser angaaende Politiets mindre heldige Tilstand og bemærkede, at der ikke hidtil er skeet Forandring derti, saa maa det jo være ham ligesaa

velbekjendt som alle Andre, at Mængderne have flaaet ved selve Indretningen, idet der ikke har været tilstrækkelige Kræfter, og at det netop er Bestræbelsen efter at bringe Sagen hen paa et andet Punkt, der har gjort, at dette Lovforslag er blevet forelagt det høitærede Thing.

N. Hansen: Af den Gang, Forhandlingerne have taget angaaende det omhandlede Forslag, og af hvad der er udtalt af Forslagsstilleren, sees det jo, hvilket efter min Formening ikke fremgaaer af selve Forslaget, at Meningen dermed er at stille Summen løsere, saaledes at Thinget, ved aarlig at komme tilbage til en Votering deraf, kan forringe den, medens det derimod fra den ærede Ministers Side er gjort gjældende, at hvis de 38,000 eller 40,000 Rdl. blive staaende i Loven, er Sagen dermed afsluttet. Naar de ærede Forslagsstillere formene, at det er heldigt, at Summen stilles løsere, saa kan man paa den anden Side, udgaaende fra den samme Betragtning som de, finde dette uheldigt, thi medens jeg meget maa betvivle, at Rigsdagen vil komme til at forringe denne Sum overfor Kommunen — idetmindste vilde det være et meget enkeltstaaende Tilfælde, hvis det skete — saa troer jeg, at man derved, at Summen stilles løsere, meget snarere risikerer at faae den forhøiet. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts anden Valgkreds (Tscherning) har flere Gange meget stærkt fremhævet, at den her i Loven fastsatte Politiaffiance ikke vil være saa tilstrækkelig til Ordens Opretholdelse, som ønskeligt var, men er det Tilfælde, og maa denne Politistyrke derfor forhøies i en betydelig Grad, vil der være større Udsigt til, at ogsaa Statens Tilskud forhøies, naar det saaledes stilles løsere i Finantsloven, end naar Sagen, som den ærede Juslitsminister har fremhævet, var afsluttet ved Lovens Vedtagelse. Af denne Grund maa jeg stemme imod det foreliggende Endringsforslag.

C. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Ord, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøben-